

Република Србија
ВРХОВНИ СУД
Рев2 2566/2022
31.05.2023. године
Београд

Врховни суд, у већу састављеном од судија: Јелице Бојанић Керкез, председника већа, Весне Станковић, Радославе Мађаров, Марине Милановић и Зорице Булајић, чланова већа, у парници тужиоца АА из села ..., чији је пуномоћник Душан Живковић, адвокат из ..., против туженог Огранак Предузећа за изградњу, одржавање и заштиту путева "Приједорпутеви Б" ад Приједор, са седиштем у Београду, чији је пуномоћник Срђа Марковић, адвокат из ..., ради исплате, одлучујући о ревизији туженог изјављеној против пресуде Апелационог суда у Нишу Гж1 2558/21 од 18.08.2021. године, у седници већа одржаној дана 31.05.2023. године, донео је

РЕШЕЊЕ

НЕ ДОЗВОЉАВА СЕ одлучивање о ревизији туженог изјављеној против пресуде Апелационог суда у Нишу Гж1 2558/21 од 18.08.2021. године, као изузетно дозвољеној.

ОДБАЦУЈЕ СЕ, као недозвољена, ревизија туженог изјављена против пресуде Апелационог суда у Нишу Гж1 2558/21 од 18.08.2021. године.

Образложење

Пресудом Апелационог суда у Нишу Гж1 2558/21 од 18.08.2021. године, одбијена је жалба туженог и потврђена пресуда Основног суда у Сурдулици, Судска јединица у Владичином Хану П1 190/17 од 21.01.2021. године, којом је усвојен је тужбени захтев тужиоца и обавезан тужени да му на име неисплаћене основне зараде по основу остварених сати прековременог рада и уговорене увећане зараде по основу прековременог рада за период од августа 2014. године закључно са августом 2016. године, исплати појединачно одређене месечне износе ближе одређене у ставу првом изреке првостепене пресуде са законском затезном каматом почев од 1. у месецу за претходни месец до коначне исплате, те да у корист тужиоца на досуђене износе зарада за наведени период уплати доприносе за обавезно социјално осигурање код надлежних фондова ПИО и здравственог осигурања, по стопи и основици која важи на дан уплате, као и

трошкове парничног поступка у износу од 154.540,00 динара са законском затезном каматом од извршности до исплате.

Против наведене правноснажне пресуде донете у другом степену ревизију је благовремено изјавио тужени, због погрешне примене материјалног права, позивајући се на одредбу члана 404. Закона о парничном поступку („Службени гласник РС“ бр. 72/2011...10/23, у даљем тексту: ЗПП).

Тужилац је поднео одговор на ревизију.

Према одредби члана 404. став 1. ЗПП ревизија је изузетно дозвољена због погрешне примене материјалног права и против другостепене пресуде која не би могла да се побија ревизијом, ако је по оцени Врховног касационог суда потребно да се размотре правна питања од општег интереса или правна питања у интересу равноправности грађана, ради уједначавања судске праксе, као и ако је потребно ново тумачење права (посебна ревизија).

Оцењујући испуњеност услова за дозвољеност ревизије тужене на основу члана 404. став 2. Закона о парничном поступку, Врховни суд је оценио да у парници овог предмета спора не постоји потреба за уједначавањем судске праксе или новим тумачењем права, као ни разматрањем правних питања од општег интереса или правних питања у интересу равноправности грађана. Наиме, у овој правној ствари правноснажном пресудом одлучено је о тужбеном захтеву за исплату основне зараде по основу остварених сати прековременог рада и уговорене увећане зараде по основу прековременог рада. У чињенично-правној ситуацији да је у утуженом периоду радно време тужиоца према уговорима о раду закљученим са туженим требало да износи 40 часова недељно, а тужилац је фактички радио од 7-17 часова шест дана у недељи (у зимском периоду од 7 до 16 часова), а недељом од 7-13 часова тужбени захтев је усвојен. Тужени има страначку способност с обзиром на то да је регистрован као огранак страног привредног друштва за обављање делатности у Републици Србији, односно да је у обављању послова из регистроване делатности у правном промету носилац права и обавеза. Имајући у виду да је у примени материјалног права одлучено у складу са правним схватањем израженим кроз одлуке Врховног касационог суда у којима је одлучивано о истоветним захтевима тужилаца са истим или сличним чињеничним стањем и правним основом, у конкретном случају нису испуњени законски услови које прописује одредба члана 404. став 1. Закона о парничном поступку за изузетну дозвољеност ревизије.

Из наведених разлога, Врховни суд је одлучио као у ставу првом изреке.

Одредбом члана 403. став 3. Закона о парничном поступку, прописано је да ревизија није дозвољена у имовинскоправним споровима ако вредност предмета спора побијеног дела не прелази динарску противвредност од 40.000 евра по средњем курсу Народне банке Србије на дан подношења тужбе.

Тужба ради исплате поднета је 25.07.2017. године, а преиначена 20.01.2020. године. Вредност предмета спора је 335.992,20 динара.

Како вредност предмета спора не прелази динарску противвредност од 40.000 евра по средњем курсу Народне банке Србије на дан подношења тужбе, ревизија туженог није дозвољена.

На основу члана 413. Закона о парничном поступку, одлучено је као у другом ставу изреке.

**Председник већа - судија
Јелица Бојанић Керкез с.р.**

**За тачност отправка
Управитељ писарнице
Марина Антонић**